

INCESTUS (1) *sb m*

N sg inc(e)stus.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Współżycie cielesne między krewnymi i powinowatymi w stopniu, w którym zachodzi przeszkoda małżeńska; kazirodztwo [incestus – nieczystość, zakazane a niesłuszne małżeństwo między krewnymi sobie personami albo ślubem czystości obowiązanemi, albo też insze złączenie, a krwie zgwałcenie Mącz 50b; – obcowanie, złączenie z krewną Calep; kazirodztwo, nierząd z personą Bogu oddaną – incestus Cn]: Tákże też y kápłan/ mnich/ mniŝzká/ gdyż Bogu czyŝtość flubili/ w małżeństwo ine wŝtępić nyemogą. A yelli ŝye ŝeymuyą/ toć będye cudzołóstwo y przekłęty inceftus z krzowoprzyŝyęŝtwem [!]. KromRozm I C2v.

Synonim: kazirodztwo.

IM